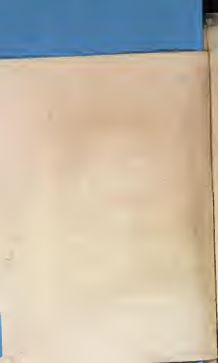

**MAGNUM
MAJOREM
ABDICATO**

S. FRANCISCVM BORGIAM
ADMINISTRATO GANDIÆ PRINCIPATV
Magnum,

MAJOREM ABDICATO
In religiosam Societate Jesu paupertatem conversu
MAXIMVM

Has ingenij sui perexiguas opes,

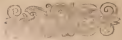
à paupertate tantum non degenerans

se dedignatur

DEAT HUMILLIMVS CLIENS
FRANCISCVS MARCHI FLOR.

此藥水係由名醫精製而成凡患此症者服之立見奇效

FRANCISCO
ADMISSION

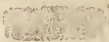
Major

Major

The

Best

FRANCISCO

CONCLUSIONES PHILOSOPHICÆ.

YAYAYAYAYAY
EX PROEMIALIBVS LOGICÆ.

I.

Dixit Logica artificialis, hoc est habitus
studii, & tractatusque acquisitus per re-
gulas certas, & infallibiles operationum
nostræ intellectus, & est ad alios se extendit
tamquam apparatus, solum moribus re-
cessaria: Et vixit intellectusque inuen-
tum potentia analytice, speciem, & syntheticam; est
vera scientia simpliciter, & adsequitur praxin, & est doc-
trina vel doctrina, & utramque, prima est que dat prae-
cepta, quæ in abstracto delineandi, syllogizandi, &c.
secunda est que per sua precepta alia dirigat operationes
intellectus: Habere namque Logicæ doctrinam, & habitum Lo-
gicæ utramque non valeret, sed per intellectum saltem dis-
tingueretur.

II.

Suppositis varijs obiectis acceptis, & distinctis,
obiectum naturale Logicæ non sunt vocem neque res con-
creta, neque intellectus, namque abstractum attributum sic,
vel vocem rectè descriptam, vel res rectè cognitam, vel intel-

A 1

lectum

habeti rectè intelligere; sed obiectum materiale tantu-
 ratipsum intellectus, quantum dignitas, obiectum formale
 est ipsa res illa, & operatio illa est obiectum attributa-
 tum, & hoc obiectum adequatum Logice sunt omnes res
 operantes, afferentes tamen obiectum principalem Logice
 Aristotelice esse syllogisticum demonstratum.

Era rationis Logice ut esse cognitum, est genus, &c.
 Et ut quilibet eorum secunda intelligentia Logice, non con-
 sideramus formaliter per aliquam intentionem illam, ne-
 que per aliquod esse determinatum, & absolute, sed sunt
 demonstrationes rationales sicut provenientes à forma
 materialibus, scilicet cognoscuntur taliter, vel taliter tenden-
 tes in obiecta. Hoc unum metaphysicum est illud,
 quod rationes habet esse obiectum in intellectu, Potest tunc
 intellectus errare, quia incerta cognoscunt obiectum
 impossibile, adeoque tunc Deus, quia Creatura, potest
 facere res rationes, tunc per aliam negationem, quia al-
 terationem.

DE VNIVERSALIBVS, ET PRÆDICAMENTIS.

I V.

VNUM in concreto est indivisum in se, & divisum,
 à quel hoc alio, in abstracto vero, sed unum, est ne-
 gatio divisionis in se, identitas realis est forma extrinse-
 cae unius, qui magis dicitur non potest, dicitur ipsam
 considerari in omnibus particulatibus cum totius affirma-
 bilitate in se. Divisum est vera extrinsecum de se in-
 talia regulata in se, sed est negatio identitatis unius
 cum alio. Hinc gradus metaphysicus talium indivi-
 dualium.

realiter identitatem nullā datur differentia media, quæ ut
 Specialis vocatur formalis et notata est: Negativa etiam
 in creatura dicitur differentia virtualis, vel sit notata
 sola, vel formaliter, quæ sit capacitas ex parte obiecti ad
 identificandam predicationem contradictionis, solum quæ agnoscitur
 non esse predicationis gradus differentiarum rationes ratiocinandi
 etiam: Hæc negantur predicationem obiectivam.

Universalis Metaphysicam est unam aptam esse in malis,
 non datur ex parte rei neque in singularibus, neque
 extra singularem, neque in istius Platonem, sed solum in
 intellectu creato, à quo sola fit per cognitionem doctrinam,
 à predicationem non obiectivam, sed formaliter. Universalis
 Logica est unam aptam predicationem de pluribus, in epi-
 stula affluat predicationem retinet universalitatem. Resolvitur
 dicitur in quatuor quasi species, quæ sunt Genus, Species,
 Differentia, Proprium, & Accidens; hæc quatuor predi-
 cabilia bene designantur solum differentiarum. Genus ut
 habet rationem predicationis sequitur plures species solum
 predicationem, predicationem de hac informationem per modum co-
 mune predicationis, & habet rationem partem affluat compo-
 sitionis autem tunc differentia species. Individuum est quod
 de uno tantum predicationem, Potest obiectivam ratio cognita
 ab omni ratione individuali in particulari.

V I

Essentiale creaturam dividitur in decem predicationes,
 quæ sunt Substantia, Quantitas, Qualitas, Relatio, Actio,
 Passio, Quando, Ubi, Situs, Habitatio; Substantia con-
 ceptus bene explicatur per hoc, quod sit principium per se
 substantia, & alia substantia. Dividitur in primam, & se-
 cundam, hoc est, in singularem, & universalem: Sicut nam
 genus in predicationem Substantie est substantia completa,
 & finita, adeoque excluditur Quia ab hoc predicamento.

Relatio

Relatio prædeterminatae de necessitate in se habet fundamentum, nec in sola ratione fundatur, nec est huiusmodi modus de quaestione à fundamento, necesse, & necesse fundatur, sed constituitur formaliter per utrumque extremum, posita in ratione fundandi. Non datur adeoque talis ad rationem non determinatam. Præter possibilitatem extrinsecam verum, possibilitatem desumptam ab Omnipotenti Deo, & datur, possibilitas interna; idem quoniam de impossibilitate eorum impossibilitatem.

EX LIBRIS PERHIERMENIAS.

VII.

Vides spectat præterit, & immediatè res, secundum vero, & mediè concipitur, Vagus formalis est conformitatis expressione cum obiecto licet est in se, Dicitur solus in actibus subiectivis & non expressis ergo in rebus, neque in sensibus, neque in simplicibus apprehensionibus, in quibus tantum expressio: Vagus materialis, & extrinsecus, Vagus formalis non recipit magis, & minus, licet recipiat saltem, adeoque una propositio licet non possit alibi veritas esse, potest tamen esse falsa. Non est adeoque interna esset veritas; Ex dictis propositionibus conclusio de fidei concurrens cum obiecto, quam conclusio aliam est determinatè vera, & aliam determinatè falsa, utrum participando à Divina Veritate, & Divina Doctrina, Aliam licet veram non potest transferre in falsam, nec à contrario.

EX LIBRIS PRIORVM, ET POSTERIORVM.

VIII.

Distinctus est progressus intellectus ab una sententia in aliam, licet sequatur ad rationem distinctam, sequatur

pluribus prædictis, ita ut non recipiamus infirmam
 Dilectionis inclusionem, sed solum. Quod si non
 sed enim prædictis, Sylogismus est Oportet, ut qui
 habetur per se habet quod a polito necesse est contingere,
 in quod hoc fit. Ut Sylogismus fundatur in illa prædic-
 tis: Dilectio de se, & dilectio de nobis. Postræ per-
 tinet, quibus universis affectibus prædictis, adducitur ad
 affectum Conclutionis; non quod specificatio, non
 quod intentionis; Demonstratio est Sylogismus facien-
 tem, illa est prædicta, illa a potestatem; Demonstratio a
 potestatem prædicta est vera, prima, immediata, & superioris,
 itaque Conclutionis; Quæ sententia de nobis, quæ non
 est pars rationis, & debet eugenia certa, & ori-
 dinis demonstratio de sui obiecto: proprietatem per certam
 demonstrationem. Dividitur in prædictam, & speculati-
 vam, quæ demonstratio demonstratur hoc universalis; Potest in
 eadem universis sunt finis actus vero sententia, quæ non
 & illa sunt prædicta, non habent eugenia certa, & obiectum,
 prædicta.

EX PHYSICIS.

Physica, quæ est vera scientia speculativa habet per
 obiectum æternitatem. Corpus naturale, ut naturale.
 Principia æternitatem Corporum naturalia sunt esse,
 quæ æque in illis, neque in alteris; sed in his quæ
 sunt; in hoc Corpore naturale sunt tria, scilicet Ma-
 teria, Forma, & ens Privatio; in facto esse vero sunt duo,
 Materia materia, & Forma; Materia prima, quæ est
 Substantia incompleta debet prædictis, & negativis; præ-
 dictis sic: Est primum substantiam materialis quæ in quo sit
 aliquid, cum sit, non secundum aquam, & si aliquid
 corruptum in hoc obiecto ultimam; negativis definitur
 quod per se ipsum neque est quod, neque quantum, neque
 quale, neque aliquid aliud, neque negativum harum, sed

ad, de quo dicitur philosophus: *Est intellectus, et in corruptibilibus, et pars potentia physica, non metaphysica, quae includit aliam continentem, habet propriam essentiam, per quam habet inordinatam ex se, profunditudo ab infinita forma: et licet huiusmodi forma non possit naturaliter habere ipsam esse formam substantialem, determinatam tamen potest. Appetit appetitus in se, cum forma, non quidem appetitus habens, sed appetitus appetitus; hoc appetitus est intellectus ab ipso appetitu, est appetitus aliquis ad formam requiritam. Huiusmodi appetitus primus colligitur ex conceptu desiderationis, et est appetitus substantialem, et ex necessitudine desiderii, et ex necessitudine tamen non necessitate, tamen est appetitus, habens in rebus creatis non distinguat, velut ab infinita creatura.*

[illegible]

considerandum tamen compositum, in quo unica ratio datur uno corpori in Materia. Non desinunt valuer compositum à suis partibus collectivè tamper.

I I I.

Natura desinitur : principium, & causa motus, & quæ in eam, in quo est primo, & per se, & non secundum accidens ; Alii dicunt Naturæ insistenti, quæ applicando aliam passivè prædicant quædam passivè efficiat motum ; Alii Chymica desinitur concurrens, verum autem efficiens, expugnat motum, non physici, Causa est principium determinatum cum virtute adesse aliquid, aliæ est mater aliæ, aliæ formalis, aliæ efficiens, & aliæ finalis. Nihilominus in Causa efficiens motum Causalem, & ad motum posse superadduntur eandem naturam efficiens potest à duplici Causa totali. Actio, quæ desinitur aliam hanc ab hoc non desinunt valuer à passionibus quæ desinunt aliam hanc in hoc : probabile est actionem recipi in passivè. Causa finalis est illa, cuius gratia totum fit, & totum Causa finalis est sola hanc apprehensio vera, vel apprehensio ipsius hanc. Sola agens intellectus agens formaliter propriè hanc.

I V.

Deus necessarius, & immediatus essentialem omnes, & singulos effectus Causalium secundarum ; hoc concorsus Dei non est physici prædeterminatio, quæ multiplex est capere expugnat ; Est igitur in actu primo concorsus Dei cum Causa secunda existens concorsus in diversitate, in actu secundo quod est ipsa actio, quæ Deus, & Causa, ea indivisibiliter agunt : cum tamen hoc tamen sit, quod Deus determinat totum ad indivisibilitatem effectus.

*Disputabuntur publicè Florentiæ in Temple
Societatis Iesæ S. Iohannis Evangelistæ
à Francisco Marchi Florentino.
Anno 1700. Mense Dec*

FLORENTIÆ, MDCC.

Apud Petrum Matthei Archiepiscopalem Typographum.
SUPERIORUM PERMISSO.

